

In de traditie van de Nederlandse schoolgrammatica worden de tijden aangegeven met termen als 'voltooid tegenwoordige tijd', 'onvoltooid verleden tijd', enzovoorts. In deze termen wordt informatie met betrekking tot tijd (verleden, tegenwoordig) gecombineerd met informatie op het gebied van aspect (voltooid, onvoltooid). Net zoals in het Engels wordt in het Nederlands het onderscheid tussen verleden en niet-verleden tijd gemaakt door middel van verbuiging van het werkwoord, en wordt het perfectief aspect aangegeven door een combinatie van een hulpwerkwoord (*hebben, zijn*) en een speciale vorm van het werkwoord, (perfectief) participium of verleden deelwoord genaamd (*gelopen*). *Had gelopen* is dus verleden + perfectief, traditioneel 'voltooid verleden tijd', *heeft gelopen* is niet-verleden + perfectief, traditioneel 'voltooid tegenwoordige tijd', *wandelde* is verleden en niet-perfectief, traditioneel 'onvoltooid verleden tijd', *wandelt* is niet-verleden en niet-perfectief, traditioneel 'onvoltooid tegenwoordige tijd', etc. Van belang is het uit elkaar houden van de informatie op het gebied van tijd en aspect, niet de traditionele terminologie. Het Nederlands heeft geen progressief aspect, maar kan het voortduren van een handeling natuurlijk wel omschrijven, bijvoorbeeld in *Ze waren aan het wandelen*.